DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

ROK III **Warszawa, dnia 4 maja 1948 r.** **Nr 9**

Treść:

39

INSTRUKCJA TYMCZASOWA
MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 14 kwietnia 1948 r.

(Nr Wet. G. I. W. — I-5/48).

dla Inspektora Weterynarii Urzędu Wojewódzkiego.

1) Inspektor Weterynarii podlega bezpośrednio Naczelnikowi Wydziału Weterynarii Urzędu Wojewódzkiego.

2) Do czynności służbowych Inspektora Weterynarii należy przeprowadzanie na terenie województwa inspekcji w zakresie służby weterynaryjnej w urzędach administracji ogólnej I instancji, w samorządach oraz instytucjach, zakładach i przedsiębiorstwach, nad którymi państwowy nadzór weterynaryjny wykonują władze I i II instancji.

3) Inspekcje dzielą się na:
a) szczegółowe, okresowe, według z góry co kwartał opracowanego planu, zatwierdzonego przez Naczelnika Wydziału Weterynarii,
b) doraźne, zlecone przez Naczelnika Wydziału Weterynarii.

Poza tym Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych, Departament Weterynarii może Inspektorowi Weterynarii zlecić każdorazowo lub do odwołania przeprowadzanie innych inspekcji.

4 Inspektor Weterynarii wykonuje swe czynności na podstawie każdorazowej delegacji służbowej.

5) Inspektor Weterynarii ma prawo wglądu we wszystkie akta Wydziału Weterynarii Urzędu Wojewódzkiego oraz władz administracji ogólnej I instancji, samorządów, instytucji, zakładów i przedsiębiorstw we wszystkich sprawach, dotyczących służby weterynaryjnej.

6) Przed przystąpieniem do inspekcji na terenie powiatu Inspektor Weterynarii winien zgłosić się u Starosty Powiatowego.

7) W czasie inspekcji na terenie powiatu In-

spektor Weterynarii winien nawiązać kontakt z Powiatową Radą Narodową.

8) Władze I instancji, samorządy, instytucje, zakłady i przedsiębiorstwa obowiązane są na każde żądanie Inspektora Weterynarii przedstawić mu wszelkie akta i dokumenty, dotyczące służby weterynaryjnej, udzielać potrzebnych wyjaśnień oraz umożliwiać dostęp do pomieszczeń itp.

9) Do zakresu działania Inspektora Weterynarii należy przeprowadzanie inspekcji działalności służby weterynaryjnej pod względem organizacji, administracji, gospodarki, rachunkowości i fachowości.

10) Inspekcję na terenie powiatu winien Inspektor Weterynarii przeprowadzać o ile możności, w obecności powiatowego lekarza weterynarii.

11) W czasie inspekcji Inspektor Weterynarii winien badać, czy działalność służby weterynaryjnej:

a) jest zgodna pod względem organizacyjnym z obowiązującymi przepisami i czy jest dostosowana do miejscowych potrzeb,

b) jest zgodna pod względem administracyjnym z obowiązującymi przepisami i czy jest sprawna i celowa,

c) czy gospodarka jest wykonywana zgodnie z planowaniem i budżetami,

d) czy instytucje, zakłady i przedsiębiorstwa są odpowiednio urządzone i wyposażone,

e) czy są prowadzone przewidziane zarządzeniami księgi, kwitariusze, ewidencje, wykazy itp.,

f) czy sporządzane akta, dowody finansowe, księgi, ewidencje, wykazy i sprawozdania są zgodne z rzeczywistością,

g) czy personel służby weterynaryjnej posiada wymagane kwalifikacje, czy fachowo stoi na wysokości zadania, czy jest odpowiednio zaopatrzony w sprzęt fachowy i czy posiada odpowiednie warunki pracy.

Poza tym Inspektor Weterynarii winien udzielać organom weterynarii wyjaśnień i pouczeń w dziedzinie fachowej i stosowania przepisów.

W razie potrzeby Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych wyda szczegółowe wytyczne co do sposobu dokonywania inspekcji niektórych zagadnień.

12) Inspektor Weterynarii w czasie wykonywania swych czynności winien zachować pełną obiektywność, ustalać fakty i przyjmować od organów kontrolowanych wszelkie wyjaśnienia, dotyczące spraw, będących przedmiotem inspekcji.

W wypadkach nasuwających się wątpliwości lub niejasności Inspektor Weterynarii obowiązany jest przeprowadzać badania celem ich usunięcia lub wyjaśnienia. W razie potrzeby ma prawo powoływać do swych czynności rzeczoznawców, wzywać świadków i przesłuchiwać ich protokólarnie.

13) W wypadku ujawnienia nadużyć służbowych Inspektor Weterynarii winien natychmiast zawiadomić o tym właściwą władzę oraz swą władzę przełożoną.

W razie potrzeby Inspektor Weterynarii może spowodować zabezpieczenie kasy, ksiąg, dokumentów itp. oraz winien wydać tymczasowe zarządzenia, niezbędne do zabezpieczenia interesów publicznych.

14) Po skontrolowaniu ksiąg, kwitariuszy, wykazów, ewidencji itp. Inspektor Weterynarii winien pod ostatnią pozycją umieścić ewentualne uwagi, datę i swój podpis.

15) Z każdej dokonanej inspekcji winien być sporządzony w miejscu kontroli w 3-ch egz. szczegółowy protokół, ustalający tylko stan faktyczny wyników inspekcji. Protokół winien być podpisany przez Inspektora Weterynarii, organ kontrolowany i powiatowego lekarza weterynarii. Jeden egzemplarz protokółu należy pozostawić na miejscu kontroli.

16) Po zakończeniu swych czynności Inspektor Weterynarii winien sporządzić pisemne sprawozdanie:

a) naświetlające protokóły i działalność kontrolowanych urzędów, samorządów, instytucji, zakładów, przedsiębiorstw itp. z podaniem oceny tej działalności,

b) podać, czy zarządzenia władz II i I instancji są zgodne z przepisami i fachowo uzasadnione, celowe, wykonalne, aktualne,

c) czy i w jakim stopniu są wykonywane w terenie,

d) wysunąć wnioski, wyłaniające się w związku z przeprowadzoną inspekcją.

17) Sprawozdania, zawierające ocenę personalną winny nosić charakter poufny.

Sprawozdania te wraz z 2 egz. protokółów z inspekcji winien Inspektor Weterynarii przedłożyć swojej władzy do dni 7-iu od powrotu z podróży służbowej.

18) Wszystkie urzędy administracji ogólnej I instancji, samorządy, instytucje, zakłady i przedsiębiorstwa na terenie województwa winny być poddane szczegółowej inspekcji przynajmniej raz do roku, niezależnie od inspekcji doraźnych.

19) Inspektor Weterynarii winien prowadzić księgę podróży służbowych z rubrykami: Lp., Nr i data delegacji służbowej, data wyjazdu, dokąd, data powrotu, data złożenia sprawozdania i uwagi.

Dyrektor Departamentu:
Dr St. Krauss

40

PISMO OKÓLNE

z dnia 8 marca 1948 r.

(FZ/3-IV-20/20/47)

w sprawie majątków na cele opieki społecznej.

W odpowiedzi na pismo z dnia 7.II. 1948 r. Nr Om. 132/48 w sprawie przydzielenia majątków rolnych na cele opieki społecznej — Ministerstwo Rolnictwa i R. R. wyjaśnia, że majątki rolne powyżej 50 ha na ziemiach centralnych i powyżej 100 ha na Ziemiach Odzyskanych nie mogą być przeznaczone w trwałe użytkowanie opieki społecznej, lecz jedynie tylko w okresowe użytkowanie.

W związku z dokonanym obecnie na terenie Ziem Odzyskanych podziałem majątków na dwie grupy, tj. majątków, które mają pozostać w trwałym użytkowaniu Państwowych Nieruchomości Ziemskich oraz majątków, które przeznacza się na parcelacje—Ministerstwo R. i R.R. przesyła równocześnie nadesłany przy w./w. piśmie wykaz majątków użytkowanych na cele opieki społecznej do Centralnego Zarządu Państwowych Nieruchomości Ziemskich celem zajęcia stanowiska, kiedy wykazane majątki będą podlegały przejęciu przez P. N. Z. ewentualnie o rezygnacji z przejęcia tych obiektów.

Po otrzymaniu powyższych danych Ministerstwo R. i R. R. niezwłocznie zawiadomi Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, które majątki i na jaki czasokres będą mogły być użytkowane dla celów opiekuńczych.

Kwestia warunków użytkowania (umowy użytkowania) jest nadal otwartą i zostanie omówioną pomiędzy Min. Pracy i Op. Społ. oraz Min. R. i R. R. po uzyskaniu w/w. materiału.

Załatwiając równocześnie pismo z tegoż dnia Nr Om. 134/48 w sprawie resztówek, które na komisjach podziału resztówek zostały przeznaczone na cele opieki społecznej, Nr Om/133/48 w sprawie resztówek przejętych od Oświaty Rolniczej, oraz Nr Om/135/48 w sprawie resztówek przejętych od Zw. Samopom. Chłopskiej, Ministerstwo R. i R. R. wyjaśnia, że o ile — odnośnie dwóch ostatnich wypadków — resztówki te zostały przejęte od Oświaty Rolniczej i Zarządu Gł. Zw. Sam. Chłopskiej za ich zgodą, to wszystkie te resztówki wyszczególnione w w./w. trzech pismach zostaną natychmiast przekazane podległym organom Ministerstwa Pracy i Op. Społ., tj. Wojewódzkim Wydziałom Opieki Społecznej w stałe użytkowanie bezopłatne.

Chcąc jednakowoż ustalić wartość przekazanych resztówek zostaną one niezwłocznie po formalnym przekazaniu pomierzone i oszacowane.

Ponieważ w./w. resztówki będą przekazywane w użytkowanie M-stwu Pracy i Op. Społ. bezopłatnie — koszty szacunku i pomiarów nie będzie mógł ponosić Państwowy Fundusz Ziemi lecz przejmująca instytucja.

Oprócz w./w. majątków i resztówek M-stwo Pracy i Op. Społ. użytkuje również obiekty, odnośnie których Min. Roln. i R. R. nie posiada żadnych danych ewidencyjnych. Po wyjaśnieniu tych przypadków M-stwo R. i R. R. zajmie odrębne stanowisko, gdyż obiekty te stanowią prawdopodobnie gospodarstwa poniemieckie, opuszczone lub wogóle nie podlegające kompetencji M-stwa Roln. i R. R.

Minister:
wz. *Dr S. Kowalewski*

41

PISMO OKÓLNE

z dnia 19 kwietnia 1948 r.

(Ek. I-23-29).

w sprawie płac i premiowań.

Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów powziął uchwały ustalające obowiązek poszczególnych resortów do przedkładania mu do zatwierdzenia wszelkich spraw dotyczących płac

i premiowań pracowników w poszczególnych resortach, wykraczających po za obowiązujące normy i mających charakter ogólny.

Nie dotyczy to indywidualnych wypadków wyższego wynagradzania pracowników wysokokwalifikowanych, gdzie winna być uzyskiwana aprobata komisji dla spraw wyjątkowych uposażeń.

Późniejsza uchwała Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów, celem ujednolicenia polityki Państwa w zakresie całokształtu płac pracowniczych powierzyła C. U. P. przy współudziale zainteresowanych Ministerstw i M. P. i O. Sp. koordynację w tej dziedzinie, nadzór zaś nad płacami w urzędach państwowych i instytucjach publiczno-prawnych zleciła Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej.

Na poszczególne Ministerstwa został włożony obowiązek przedstawiania do opinii C. U. P. i M. P. i O. Sp. normatywnych układów prawnych, regulujących uposażenie pracowników, a w szczególności o charakterze publiczno-prawnym.

Następnie Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów powołał Podkomitet Płac, który jest organem właściwym do podejmowania uchwał, mających na celu realizowanie ogólnych zasad polityki płac i zaopatrzenia grup pracowniczych jak również do przygotowania wniosków w sprawie ogólnych zasad polityki płac.

W związku z powołaniem Podkomitetu Płac ustalanie siatki płac i wypłacanie wszelkich dodatkowych wynagrodzeń w postaci premii, lub jakiejkolwiek innej o charakterze ogólnym, wykraczających ponad obowiązujące normy winno uzyskać akceptację Podkomitetu Płac.

Za dokonywanie wypłat i wydawanie świadczeń rzeczowych bez odpowiedniej podstawy ustawowej lub uprzedniej akceptacji Podkomitetu Płac odpowiedzialni są kierownicy poszczególnych działów w Ministerstwie i instytucjach i urzędach Ministerstwu podległych.

Przypominam, że do współpracy z Komitetem Ekonomicznym i wyłonionym przez niego Podkomitetem Płac statutowo powołany jest Departament Ekonomiczny.

Polecam zatym, by sprawy na Podkomitet Płac kierowane były wyłącznie przez Departament Ekonomiczny, któremu również należy udzielać wszelkich wyjaśnień w zakresie płac.

Minister:
wz. *St. Tkaczow*

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych, Warszawa, Nowogrodzka 50
Wydział Prasy i Informacji. Pokój 107. Tel. 887-84. Cena zł 15

Konto P. K. O. I — 1888. Dziennik Urzędowy Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych w Warszawie.

PWZG Warszawa, Tamka 3. 2700. Zam 541. IV.48. B-50293